

Πριν 20 περίπου ημέρες είχαμε αναδημοσιεύσει ρεπορτάζ για την κατάρρευση του οικοδομήματος του Εθνικού Κέντρου Ελληνικών Μελετών και Ερευνας στην Μελβούρνη, μια τραγωδία στην ιστορία της διδασκαλίας της Ελληνικής Γλώσσας στην Αυστραλία. Σήμερα φιλοξενούμε τις απόψεις για το ίδιο θέμα ενός από τους κορυφαίους δημοσιογράφους στον ομογενειακό Τύπο και γνώστη της υπόθεσης, Τάκη Ευστρατιάδη:

“Στον Κόσμο της Τετάρτης 20ής Μαΐου σχολιάστηκε η παραπομπή στο Γενικό Κυβερνητικό Ελεγκτή της Βικτώριας, τού φακέλλου διοικητικών και οικονομικών πεπραγμένων τού Εθνικού Κέντρου Ελληνικών Μελετών και Ερευνας στο Πανεπιστήμιο Λατρόμπ της Μελβούρνης για –όπως εξήγησε η εφημερίδα– “ενημέρωση και παραδειγματισμό της παροικίας”.

Πραγματικά, η περίπτωση τού Κέντρου αυτού, τού γνωστού με τα αρχικά ΕΚΕΜΕ, αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα για τις ζημιές που παθαίνουμε στην ομογένεια, όταν δεχόμαστε αναξέλεγκτα, όσα μάς παρουσιάζουν επιτήδριοι, που καταφέρνουν να εμπλέκουν στις αλλοπρόσαλλες ενέργειές τους όχι μόνο την παροικία, αλλά και τις κυβερνήσεις Ελλάδας και Κύπρου, ακόμη και Προέδρους της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Από τότε που ιδρύθηκε το ΕΚΕΜΕ ο διευθυντής του, κ. Τάσος Τάμης, με την αμέριστη και πολύ περριεργή προσωπική υποστήριξη τού Αντιπρύτανη τού Πανεπιστημίου, καθηγητή Μάικλ Οσμπορν, εξασφάλισε πέντε κτήρια για τη χρήση τού Κέντρου, που ο κ. Τάμης επρόβαλλε παντού σαν το μεγαλύτερο τέτοιο Κέντρο έξω από την Ελλάδα αποσπώντας σημαντικότερες κυβερνητικές χρηματοδοτήσεις αλλά και από ελλαδικά πανεπιστήμια.

Η παροικία άκουγε και διάβαζε

Κόσμος και... μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

τις κάθε τόσο φαμφαρονικές δηλώσεις τού κ. Τάμη και, με αχαρκτηρήσθη αφέλεια, ξεχνούσε ότι το παρελθόν του και μόνο θα έπρεπε να μάς προβληματίζει.

Ο κ. Τάμης περιέγραψε το ΕΚΕΜΕ σαν οικονομικά και οργανωτικά ατράνταχτο πανεπιστημιακό ίδρυμα, τα πέντε κτήρια τού οποίου θα

με την οικονομική κατεύθυνση τού κ. Τάμη, στην πραγματικότητα είχε παθητικό εκατοντάδων χιλιάδων δολαρίων.

Αποκάλυψα ότι το σύμφωνο, που είχε υπογραφεί με το Πανεπιστήμιο, επέτρεπε μεν στο ΕΚΕΜΕ τη χρήση των κτηρίων αλλά για 99 χρόνια (όχι για... 200), διατηρώ-

ΕΚΕΜΕ: Μάθημα για Παραδειγματισμό

είχε στη διάθεσή του για 200 χρόνια!

Τον Μάρτιο 2007 έκανα μια διάλεξη μου στο Κράουν Καζίνο, με θέμα την οργανωτική δομή της παροικίας μας στη Μελβούρνη, που παρακολούθησαν περί τους 500 ακροατές και στην οποία εκάλυψα όλες τις οργανωμένες καταστάσεις της ομογένειας.

Δεν μπορούσα, φυσικά, να μην αναφερθώ και στο ΕΚΕΜΕ και, για πρώτη φορά αποκάλυψα την πραγματική, εσωτερική του κατάσταση, κρούοντας τον κώδωνα τού κινδύνου, εκλιπαρώντας τη διενέργεια ερευνών για να προλαβαίναμε την αναπόφευκτη κάποτε επέμβαση τού Πανεπιστημίου, με πιθανή οριστική απώλεια τού Κέντρου.

Ανέφερα ότι το Κέντρο, όχι μόνο δεν εκάλυπτε τα έξοδά του αλλά,

ντας όμως το απόλυτο δικαίωμα, αν θεωρούσε ότι το ΕΚΕΜΕ δεν τηρεί τις υποχρεώσεις του, να αναθεωρήσει αυτή τη χρήση, αδιάφορα –προσέξτε, αδιάφορα– από όσες προσπάθειες τού ΕΚΕΜΕ να αποδείξει ότι συμμορφώνονταν με τις υποχρεώσεις του αυτές.

Εξάλλου, σε άλλο σημείο του τού σύμφωνο έγραφε: “Αν το ΕΚΕΜΕ παύσει να υπάρχει, όλος ο εξοπλισμός του και όλο το υλικό του, περιλαμβανομένων των εκθεμάτων και των αρχείων του, θα παραμένουν στην ιδιοκτησία τού Πανεπιστημίου”.

Όλα αυτά τα ακούει η παροικία για πρώτη φορά.

Ανέφερα ότι οι παρουσιάσεις τού κ. Τάμη παντού δεν ήταν παρά φαντασιώσεις και τον κατηγορήσα ότι χρησιμοποιούσε το Κέντρο κυρίως

για δική του προσωπική προβολή, για την έκδοση δικών του βιβλίων και για τη σκανδαλώδη σειρά των ταξιδιών του στο εξωτερικό.

Επιπλέον αποκάλυψα ότι ένας σημαντικός αριθμός οικοπέδων, ακριβώς δίπλα στα κτήρια τού ΕΚΕΜΕ, είχαν αγορασθεί πάμφθηνα από μια προσωπική εταιρεία τού κ. Τάμη, που αργότερα τα πούλησε έναντι ποσών πολλές φορές μεγαλύτερων από την αγοραστική τους τιμή και ρωτούσα αν είχε χρησιμοποιηθεί το ΕΚΕΜΕ σ’ αυτές τις αγοραπωλησίες.

Δυστυχώς και παρά τις πολλές προειδοποιήσεις μου έγινε και με το ΕΚΕΜΕ, ό,τι έγινε και πάμπολλες φορές στο παρελθόν για πολλά άλλα: η παροικία συνέχισε να δέχεται μοιρολατρικά την κατάσταση, αδιαφορώντας για διόρθωση όσων γίνονταν ανορθόδοξα ή για πρόληψη αλλαγών που δεν μάς ταίριαζαν.

Κι όταν τελικά αποδείχτηκε πόσο σωστές ήταν οι προειδοποιήσεις, ήταν πια αργά. Ο Αντιπρύτανης Οσμπορν υποχρεώθηκε σε παραίτηση, το Πανεπιστήμιο διέκοψε την λειτουργία τού Κέντρου απολύοντας το προσωπικό του, ο κ. Τάμης απομακρύνθηκε με όχι τιμητικό τρόπο, η δε τύχη των αρχείων τού ΕΚΕΜΕ θα αποφασιστεί από το ίδιο το Πανεπιστήμιο όπως ταιριάζει στο ίδιο.

Η περίπτωση τού ΕΚΕΜΕ πρέπει να αποτελέσει παραδειγματισμό για όλη την αυστραλιώτικη παροικία, πολλοί οργανισμοί της οποίας, σύλλογοι, κοινότητες κι άλλοι, επιτρέπουν στις διοικήσεις τους να προβαίνουν σε περιέργες ενέργειες ανεξέλεγκτα, χωρίς την απαραίτητη διαφάνεια και, όπως έγινε με το ΕΚΕΜΕ, ακόμη και με παραβάσεις στις υποχρεώσεις τους προς τις αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες.

Τάκης Ευστρατιάδης”.

* Μιχάλης Χριστοδούλου

Με μεγάλη ικανοποίηση ασφαλώς ο Ελληνισμός τού Σίδνεϊ έμαθε την υψηλή τιμητική διάκριση που απονεμήθηκε στον πρόεδρο της Κυπριακής Κοινότητας, Μιχάλη Χριστοδούλου, ένα υπόδειγμα παροικιακού ηγέτη με διασυνδέσεις στην ευρύτερη κοινωνία της πόλης μας, στα κέντρα εξουσίας εδώ και στην Κύπρο, αλλά και έναν ακούραστο αγωνιστή για την Κύπρο και τα εθνικά θέματα της Ελλάδας ακόμη.

Στην πολύχρονη γνωριμία μας εξακρίβωσα ότι ο Μιχάλης Χριστοδούλου είναι ένας ηγέ-

της με οράματα, έντιμος στις συναλλαγές του, συνεπής στις σχέσεις του και χαλκέντερος στη δράση του για το κοινωνικό σύνολο.

Τα πιο θερμά συγχαρητήρια αξίζουν στον Μιχάλη για τη δίκαιη επιβράβευση των προσπαθειών του.

* Ο Γιωργάκης

Γιωργάκης, ξεγιωργάκης, με λίγα ελληνικά και τα όσα άλλα τού καταλογίζουν, ο Γιώργος Παπανδρέου έφτασε μπροστά στην πόρτα τού Μαξίμου και την κτυπά δυνατά για να αποδειχτεί ότι τις εκλογές δεν κερδίζει ποτέ η αντιπολίτευση, αλλά πάντα τις χάνουν οι κυβερνήσεις.

Όμως το εκλογικό σύστημα στην Ελλάδα δεν μου αρέσει καθόλου επειδή ενθαρρύνει την αποχή, ενώ τουλάχιστον στην Αυστραλία ο πολίτης μπορεί να ψηφίσει το δεύτερο και τρίτο ακόμη κόμμα της προτίμησής του. Στην Αυστραλία είναι πολύ δύσκολο αν όχι αδύνατο να εκλεγεί κάποιος χωρίς το 50% συν ένα ψήφο μετά την κατανομή των προτιμήσεων που είναι και η ουσία της δημοκρατίας να κυβερνά η πλειοψηφία.

* Καλόο!
Ενας παντρεμένος

που είχε ερωτικές σχέσεις με την γραμματέα του πήγε στο σπίτι της και μετά τις ασκήσεις στο γυμναστήριο εξουθενωμένος ξύπνησε στις οκτώ το βράδι. Τρομαγμένος ντύθηκε και όταν βγήκε από το σπίτι έτριψε τα παπούτσια του στο χόρτο και το χώμα τού κήπου.

“Πού γύριζες όλο το απόγευμα”, τον ρώτησε οργισμένη η σύζυγος.

“Δεν μπορώ να σου πω ψέματα, έκανα έρωτα με τη γραμματέα μου”, λέει ο άνδρας.

“Σιγά τον Καζανόβα, ας καθάριζες τουλάχιστον τα παπούτσια σου να μην δείχνουν ότι είπαιζες γκολφ, ψεύταρε!”

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Κάλπη: Σημαίνει το κιβώτιο που έχει μια σχισμή στην επάνω πλευρά του, μέσα στο οποίο οι εκλογείς ρίχνουν το ψηφοδέλτιο για την ανάδειξη των μελών του Κοινοβουλίου. Η κάλπη, όπως την ξέρουμε σήμερα, καθιερώθηκε στις ψηφοφορίες για την ανάδειξη των βουλευτών και δημάρχων στη χώρα από το έτος 1920. Οι κάλπες που καθιερώθηκαν τότε ήταν ξύλινες και αντικατέστησαν τις προηγούμενες σιδερένιες κάλπες του συστήματος του σφαιριδίου. Οι σιδερένιες κάλπες ήταν χωρισμένες εσωτερικά σε δύο μέρη, στην εξωτερική πλευρά των οποίων γράφονταν οι λέξεις ΝΑΙ και ΟΧΙ. Τότε ο κάθε ψηφοφόρος έριχνε μυστικά ένα σφαιρίδιο σε κάθε τμήμα, είτε προς την πλευρά του ΝΑΙ είτε προς την πλευρά του ΟΧΙ. Στις εθνικές εκλογές του 2004 άρχισε η αντικατάσταση των ξύλινων καλπών με διαφανείς πλαστικές κάλπες, που ολοκληρώθηκε στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές του 2006.

